

Ο “ΝΟΥΜΑΣ,, ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΔΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ Διευθυντής: Δ. Ι. ΤΑΓΚΟΝΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΡΟΜΟΣ ΗΠΠΟΚΡΑΤΗ, άρ. 11, ΑΘΗΝΑ.
Συντρομή χρονιάτικη : Γιά την Έλλαδα και γιά την Κρήτη δρ. 10. Γιά το έξωτερικό φρ. χρ. 12 ζ. — Γιά τις έπαρχιες δεχόμαστε και τρίμηνες συντρομές (β δρ. την τριμηνία). Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής ή δὲ στείλει μηδοστά τήν συντρομή του.

20 λεπτά τὸ φύλλο, 20. — Τὰ περασμένα φύλλα πουλιοῦνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλῆ τιμῇ.

Βρίσκεται στήν Αθήνα σ' ὅλη τὰ κιόσκια, και στὶς έπαρχιες στὰ Πραζοφείλα τῶν Εφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ — ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟ — Τ' ΟΓΔΟΟ — Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ — ΓΙΑ ΝΑ ΧΑΡΕΙ ΚΑΠΙΟΣ.

ΑΣ ποῦμε και μεῖς δυὸς λόγια γιὰ τὰ παράσημα πούδωταν στοὺς λογίους, ἀφοῦ τὴν εἰπαν καὶ τὴν παρασίτην τὴν γράμμη τους ὄλες οἱ Ἀθηναῖμες φημερόλες. Εὐγνωμονοῦμε λοιπὸν τὴν Κυβέρνηση ποὺ παρασηφόρησε τὸν Παλαμᾶ, τὸν Καρκαβίτσα και δυὸς τρεῖς ἀκόμα τῆς ἴδιας σειρᾶς. “Οσο γιὰ τὶς ἄλλες παρασημοφορίες, δικός της λογαριασμός. Δικά της εἶναι τὰ παράσημα, νοικονυμὰ εἶναι, σὰ νὰ ποῦμε, σπίτι της, και δικαίωμά της γὰν τὰ κάνει δὲ τι θέλει.

Τὴν κατηγορέσαντα πώς, παρασημοφορώντας μερικοὺς ἀγαγνωσματογράφους και γραμματοβιομήχανους, ἔδειξε πώς συντρέχει και βραβεύει τὴν φυτιά. Και σ' αὐτὸς ἀδικο ἔχουν. “Οσαν τὸν κ. Τσοκόπουλο λ. χ. τονέ βραβεύεις ή κοινωνία, χεροκοπιώντας τὰ θεατροβιομηχανικά του ἔχει, τι θέλετε νὰ κάνεις ή Κυβέρνηση, ἀφοῦ ή Κυβέρνηση εἶναι ή ἀφρόκερεμα, νὰ ποῦμε, τῆς Κοινωνίας;

Αὖτά λοιπὸν και τοῦ χρόνου, ἀφοῦ μάλιστα λένε πώς και τοῦ χρόνου θὰ μᾶς κάνει τέτιους δύορφους μποναμάδες ή Κυβέρνηση.

*

ΕΤΣΙ, γιὰ νὰ γίνεται κοινόντα, μετανησει, και τοῦτο, λένοντας παρασημό ή Κυβέρνηση στὸν Παλαμᾶ, τὸ πῆρε πάσι ή ἴδια, ἀφοῦ σ' αὐτή τὴν περιοτική ὁ Παλαμᾶς παρασημοφόρησε τὴν Κυβέρνηση.

*

ΚΑΛΟΡΙΖΙΚΟ και τ' “Ογδοο Υπορργείο. Ήδης θάναι Υπορργείο Έργασίας, πώς κάτι θὰ καταφέρει, κάτι θὰ δημιουργήσει, οὔτε λόγος νὰ γίνεται, μιὰ ή Υπορργός του είναι ο. κ. Μπενάκης.

*

Έχομε πεποίθηση πώς μὲ τέτια ὑπεροχέα διοίκηση θὰ φανεῖ πώς εἴται ἀληθινὰ ἀταραγμένη τ' “Ογδοο και πώς γιανένα γιὰ τὴ Γεωργία μας πρέπει νὰ λογαριάζουνται τὰ χρόνια ποὺ δὲν τούχαμε.

*

ΛΕΝΕ πώς είναι πραχτικὸς ἀθρωπος δ. κ. Μπενάκης και τὸ πιστεύοντα. Πραχτικὸς λοιπὸν νὰ φανῇ σὲ δλι, και μάλιστα στὴ γλώσσα ποὺ θὰ γράφουνται οἱ διάφορες ἐγκύλιες, ὀδηγίες κλπ. γιὰ τοὺς γεωργοὺς και τοὺς χτηνοτρόφους.

Τὴν Γεωργικὴ Έταιρία ἔβγαλε κάτι τέτιες δδηγίες, μὰ ή βλογχημένη μεταχειρίστηκε τέτια γλώσσα ποὺ γιὰ νὰν τὴν νιώσουν οἱ γεωργοὶ ἔπειτε νάναι Μιστριώτηδες και πλάσμα, τὸ λιγύτερο.

Νὰ μήν πάθει λοιπὸν τὰ ἴδια κι ο. κ. Μπενάκης, γιατὶ τότε ὅλο τὸ πραχτικό του μινιάδο κι ὅλη η ἐργατικότητα του θὰ πάνε στὰ πούφ !

*

ΠΑΝΟΥ στὸ μεθίστι του, γιὰ τὴν ἄξια παρασημοφορία του, οἱ φίλοι Ξενόπουλος σὰ νὰ ψυχοπόνεσε τὸν Ψυχάρη κ' ἔγραψε στὸ «X. Λστη» πώς ἔπειτε νὰ δοῖει και στὸν Ψυχάρη ἔνια παράσημο ἀφοῦ κτλ.

Τὰ νὰ καρεῖ ὁ φίλος Ξενόπουλος τὸν πληροφοροῦμε πὼς δ. Ψυχάρης ἔχει πάρει ἀπὸ τὰ 1907 τὸ χρυσό σταυρὸ τοῦ Σωτῆρα κι ἀν ἀνοίξει τὸ «Νουμᾶ» (ἀρ. 270, 18 τοῦ Νοέμβρη 1907) θὰν τὸ δεῖ στὴν πρώτη σελίδα, πάνον πέντε, γραμένο και θὰ καρεῖ.

“Οσο γιὰ τὸν Πάλλη, ἔχει πάρει και λόγου του κάπιο παράσημο, ἀδιάφρο δὲ λέγεται ἀφυγός σταυρός, μὰ ΙΑΙΔΑ.

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΖΟΥΓΡΑΦΙΕΣ

Η ΦΛΟΓΕΡΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ,,

Λίρα ἐπὶ θηγαντήτερη,
κι ἀπὸ Κοκλόπων γέρα.
(σελ. 90)

Τὴν ἐποχὴ μας ποὺ τὴ διαχρίνει τὸ φέτικο καὶ τὸ φανταχτερὸ δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ τὴν εἰλικρίνεια τῆς ἐργασίας και τὸ συνέπαριτ τοῦ ἀληθινοῦ ιδανικοῦ τῆς φιλολογικῆς Τέχνης, δέσι ἀπὸ λιγοστὰ δηνέριτα. “Ολοὶ δουλέόδουν περισσότερος γιὰ νὰ φαίνουνται παχά γιὰ νὰ εἶναι. Γιὰ τοῦτα κατάντησε ή φιλολογία μας νὰ περπατῇ μὲ τὰ δεκανίκια τῆς δημοτικρατίας, κι ἀκόμια κάτι πὸ πολὺ, νὰ ποιηστῇ ὅλη ἀπὸ τὰ πιπόλαια διαφτερόμενα, φουτινιέρικα κι ἀκατάστατα συνήθεια τῆς, καθὼς ἀλλοτες τὸ ξιγγήσαμε, και νὰ σέρνη ἀπὸ πίσω τῆς ὅλους ὅσοι ἀπὸ ψυχακὴ ἀδυνατία λαχταροῦνται τὴ δόξα τῆς μέρας. “Ενας Ψυχάρης κ' ἔνας Παλαμᾶς δὲ δυνήθηκαν νὰ στεριώσουν τὸ παράδειγμά τους, και τὸ πράμιλα εἶνε τόσο Αλιδερώτερο, δος βλέπουμε κι αὐτοὺς τοὺς νέους ν' ἀκολουθήσουν τὴν πατημένη στράτα ὑποχωρῶντας κάθιε μέρα στοὺς πειρασμοὺς μιᾶς πρόσκαιρης ἐπιτυχίας, ιδανικὸ τῶν ιδανικῶν τῆς σύχρονης περικυκλωσίας μας.